

Sygn. akt III Ca 1699/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Krystyna Hadryś (spr.)

Sędzia SO Anna Hajda

Sędzia SR (del.) Maryla Majewska – Lewandowska

Protokolant Monika Piasecka

po rozpoznaniu w dniu 5 marca 2015 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Jawnej J. i B. P. w G. przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 25 lipca 2014 r., sygn. akt I C 143/13

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.**

SSR (del.) Maryla Majewska – Lewandowska SSO Krystyna Hadryś SSO Anna Hajda

Sygn. akt III Ca 1699/14

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka jawna J. i B. P. w G. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. 11.783,97 zł wraz z ustawowymi odsetkami oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu podał, że na podstawie umowy cesji z właścicielem pojazdu, który uległ uszkodzeniu w wypadku drogowym w dniu 27 stycznia 2010 r. uzyskał uprawnienie do dochodzenia naprawienia szkody w pojeździe od pozwanego jako ubezpieczyciela sprawcy wypadku. Ponieważ pozwany wypłacił jedynie część należnego odszkodowania, uzasadnione jest żądanie pozwu zarówno co do wartości szkody jak i odsetek skapitalizowanych za okres zwłoki.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu. Nie kwestionując swojej odpowiedzialności za skutki kolizji, wyliczył wysokość odszkodowania i w takim zakresie wypłacił poszkodowanemu należność, nie zakwestionowaną.

Sąd Rejonowy w Gliwicach zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6.882,13 zł.

z ustawowymi odsetkami: co do kwoty 6.877,23 zł. Od dnia 5 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty, a co do kwoty 4,90 zł od 18 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty; w pozostałej części oddalił powództwo i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.077 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, obciążając także strony kosztami sądowymi.

Sąd Rejonowy ustalił, że 27 stycznia 2010 r. doszło do wypadku, w wyniku którego uległo uszkodzeniu auto J. K., zaś ubezpieczycielem sprawcy jest pozwany. Pozwany w terminie miesiąca od zgłoszenia szkody wypłacił właścicielowi pojazdu uszkodzonego kwotę 31.290,30 zł. tytułem odszkodowania. 6 kwietnia 2010 r. poszkodowany zawarł z powodem umowę cesji przenoszącą na powoda wierzytelność – ponad kwotę dobrowolnie wypłaconą - przysługującą mu od pozwanego. Powód pismem z dnia 8 listopada 2012 r. wezwał pozwanego do zapłaty dalszej kwoty odszkodowania w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania.

W świetle powyższych okoliczności Sąd Rejonowy uznał, że zachodzą przesłanki z art. 822 k.c. i 361 k.c. oraz ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Sąd Rejonowy nie znalazł podstaw do uwzględnienia żądania zapłaty skapitalizowanych odsetek za okres od 28 lutego 2010 r. do 2 grudnia 2012 r. pozwany bowiem w terminie zakreślonym ustawowo wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie, jednocześnie informując J. K. o możliwości wystąpienia na drogę sądową, zaś poszkodowany po wypłacie odszkodowania nie zgłaszał żadnych roszczeń pozwanemu, ani nie kwestionował przyznanego i wypłaconego odszkodowania. Dopiero powód zgłosił dalsze żądanie po 2 latach i 8 miesiącach od zawiadomienia poszkodowanego o przyznanej kwocie odszkodowania i w 2 lata i 7 miesięcy od daty zawarcia umowy cesji. Wskazane okoliczności w ocenie Sądu Rejonowego świadczą o tym, że powód wykorzystał uzasadnione przeświadczenie pozwanego, że w pełni zaspokoił roszczenie poszkodowanego oraz powód zwlekał z dochodzeniem nieuiszczonej części odszkodowania w celu pozyskania od zakładu ubezpieczeń dodatkowej korzyści w postaci odsetek ustawowych za opóźnienie w zapłacie odszkodowania. Takie zachowanie należy uznać za czynienie przez powoda z przynależnego mu prawa użytku sprzecznego z jego społeczno – gospodarczym przeznaczeniem i zasadami współzycia społecznego. Z tego względu we wskazanej części roszczenie powoda nie zasługuje na ochronę prawną, bowiem wniesienie powództwa w tym zakresie nie może być uznane za wykonywanie przez powoda przynależnych mu praw w rozumieniu art. 5 k.c.

O odsetkach orzeczono na mocy art. 481 § 1 i 2 k.c. Orzeczenie o kosztach procesu wydano na podstawie art.100 k.p.c.

Orzeczenie to zaskarżył powód w części, a to co do oddalenia powództwa w zakresie skapitalizowanych odsetek od dnia 28 lutego 2010 r. do dnia 2 grudnia 2012 r., wniósł o zmianę wyroku w tej części poprzez zasądzenie kwoty skapitalizowanych odsetek w kwocie 2.471,47 zł. Wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18 stycznia 2013 r. oraz zasądzenie kosztów postępowania pierwszo instancyjnego zgodnie z art. 100 k.p.c., a obciążenie pozwanego kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzucił obrazę prawa materialnego, tj. art. 5 k.c. poprzez jego nieuzasadnione zastosowanie; naruszenie art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych poprzez niezastosowanie właściwego przepisu; także obrazę art. 481 i 482 k.c. poprzez brak ich zastosowania w sytuacji, gdy dłużnik pozostawał w zwłoce ze spełnieniem świadczenia. Także zarzucił nieprawidłowe zastosowanie art. 100 k.p.c.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja strony powodowej nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy podziela w całości i uznaje za swoje ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd pierwszej instancji, ponieważ ustalenia te znajdują oparcie w zebranych w sprawie materiale dowodowym, które to dowody Sąd ten ocenił w granicach zakreślonych przepisem art. 233 § 1 k.p.c. Orzekając Sąd Rejonowy nie uchybił zasadom logicznego

rozumowania, ani też doświadczenia życiowego. Wnioski Sądu pierwszej instancji, co do faktów w sposób logiczny wynikają z treści dowodów zgromadzonych w sprawie, a zaoferowanych przez obie strony.

Skarżący nie zakwestionował prawidłowości dokonanych ustaleń faktycznych przez Sąd Rejonowy.

W świetle prawidłowo dokonanych przez Sąd Rejonowy ustaleń faktycznych w sprawie, zastosowanie prawa materialnego stanowiącego podstawę zaskarżonego orzeczenia w zakresie objętym apelacją, w ocenie Sądu Odwoławczego jest prawidłowe i zarzuty apelacji oceny tej nie niweczą.

W ocenie Sądu Odwoławczego Sąd Rejonowy prawidłowo zastosował przepis art. 5 k.c., czemu dał wyraz w szczegółowym uzasadnieniu odnoszącym się do tego zakresu żądania powoda i uzasadnienie w tej części Sąd Odwoławczy w całości aprobuje, odsyłając bezpośrednio do jego treści.

Nie można bowiem zarzucić pozwanemu, by w sytuacji ustalonej w niniejszej sprawie, nie wykonał prawidłowo obowiązków wynikających z art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z dnia 22 maja 2003 r. Zgłoszone bowiem żądanie zapłaty odszkodowania przez uprawnionego poszkodowanego, zostało przez pozwanego zrealizowane poprzez wypłatę poszkodowanemu kwoty o czym powiadomiono go pismem z dnia 16 lutego 2010 r. Informacje zawarte w piśmie pozwanego o możliwości dochodzenia dalszego odszkodowania były znane poszkodowanemu, skoro już w kwietniu 2010 r. dokonał przeniesienia swoich uprawnień na rzecz powoda. Wystąpienie przez powoda z żądaniem dalszej kwoty odszkodowania zostało skierowane dopiero pismem przesłanym 12 listopada 2012 r., w którym określono samodzielny termin 14-dniowy do spełnienia żądania.

Z tych niekwestionowanych ustaleń wynika, że strona powodowa nie odwoływała się do zasad ustawy z dnia 22 maja 2003 r., lecz określała pozwanemu samodzielny termin do spełnienia świadczenia. Nie wykazał też powód, by zachodziły szczególne okoliczności wyłączające możliwość działania tej strony co do dochodzenia roszczeń w terminie wcześniejszym, wskazującym na brak akceptacji przez poszkodowanego rozliczenia szkody w 2010 r. Wystąpienie zatem po ponad 2 latach od uzyskania odszkodowania za wypadek od ubezpieczyciela i ponad 2 lat od cesji uprawnień do dalszego dochodzenia roszczeń odszkodowawczych, należy uznać za nadużycie prawa przez powoda co do żądania odsetek za okres sprzed wezwania przekazanego pozwanemu w listopadzie 2012 r.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 385 k.p.c. oddalono apelację powoda jako bezzasadną.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na mocy art. 98 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c. w związku z § 6 ust. 3 w zw. z § 12 ust. 1 pkt.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, obciążając powoda jako stronę przegrywającą sprawę w całości kosztami postępowania.

SSR(del.) Maryla Majewska- Lewandowska SSO Krystyna Hadryś SSO Anna Hajda